

III. ČINNOST A SLUŽBY

3 Vzdělávání, školství

Rodiče, hodnota vzdělání

Základy vzdělání každého z nás pokládají rodiče. Buď nás přesvědčí, že získávání poznatků o světě je důležité, ba že je to zábava, anebo nás rodiče v tomto smyslu neosvítlí a čeká se, zda se v našem životě objeví učitel, který zažehne náš zájem o poznání světa. Rodič může nejvíc – je s dítětem od začátku. Zná ho nejlépe a je také první osobou, které malá holka nebo kluk plně důvěřují. Svět je pestrý, a je velkou chybou, když se ten malý člověk nechá „zvlčet“ na stále stejných počítačových hrách nebo jednoduchých seriálech v televizi.

Dobrá škola je pro moudrého rodiče základním důvodem, proč bydlet v určitém městě. Chce dopřát své dceři, synovi co nejlepší start do života. A vzdělání je, pevně v to věříme, v dnešní době, samozřejmě kromě zdraví, to nejdůležitější. V naší civilizaci je vzdělání spolehlivou cestou společenského vzestupu. Mezi barbary byl důležitý ten, kdo byl nejsilnější, případně ten, kdo dokázal vytvořit nejsilnější bandu. Mezi námi se ovšem může prosadit i malý a ošklivý človíček, pokud něco složitějšího a důležitějšího umí. Za výchovu dětí odpovídají především rodiče. Řekněme si hned na

Vchod do školní jídelny
ZŠ Komenského, ačkoliv
je z minulého století,
stále působí moderně

úvod otevřeně, že za děti obecně odpovídají především rodiče, my ostatní, příbuzní, přátelé, město, jim můžeme jen pomoci. Nicméně škola je jim v tom pomocníkem základním a neopomenutelným, historicky ověřeným. Veřejné školství je základem evropské prosperity. Nezapomínejme ale, že formální (učebnicové) vzdělání je jen dílčím aspektem výchovy. Ty ostatní jsou neméně důležité. Jde o to, aby si dítě doma, ve škole osvojilo nejen základní poznatky vybraných věd, ale aby se naučilo chovat ve společnosti, spolupracovat

Nová ZŠ Brána

s ostatními lidmi a získalo i pracovní návyky. Pracovní návyky v širokém slova smyslu – tedy dělat něco dlouhodobě, mít vůli a trpělivost. Výchova formuje i povahové vlastnosti – zejména ty kladné: čestnost, ctízádnost, cílevědomost, schopnost empatie.

Vzdělávání „bolí“, řekněme si to otevřeně. A má bolet – žák, který má samé jedničky „zadarmo“, na to jednou doplatí, až se dostane do výběrovější školy, tam najednou bude muset stihnout mnohonásobně více (místo 5 anglických slovíček za lekci klidně 50). Učitel musí ty nejlepší žáky vhodně popostrčit, chtít něco navíc, kvalitu i kvantitu. Nejtěžší je to však pro žáky, kteří se pohybují mezi 4 a 5, to je často opravdu napětí, stres. Vlastně každý žák by měl alespoň v několika posledních měsících před vysvědčením opravdu dřít, s přibývajícím věkem stoupají jeho dovednosti a znalosti, ale rychleji by měla stoupat náročnost úkolů. Je chybou naší vzdělávací soustavy, že relativně největší stres dítě zažije na prvním stupni a pak je čím dál více v pohodě; mělo by to být přesně opačně – stále přitahování šroubů. Ale zpátky k rodičům – rodič, který má zájem dítě posunovat, musí sakra přemýšlet, jak na to. Na výchovu se u nás rodiče formálně nevzdělávají, upamatovávají se, jak to dělali jejich rodiče a prarodiče. Případně se to naučí při prvním dítěti, od kamarádů anebo si to někde načtou. Na závěr této kapitoly si dovolíme předestřít doporučení Rudyarda Kiplinga pro otce. Jak z kluků udělat muže.

Když...

(Rudyard Kipling, překlad Otokar Fischer)

Když bezhlavost svým okem klidně měříš,
ač tupen, sám že nejsi bezhlavý,
když, podezříván, pevně v sebe věříš,
však nevíš svých soků z bezpráví,
když čekat znáš, ba čekat beze mdloby,
jsa obelháván, neupadat v lež,
když, nenáviděn, sám jsi beze zloby,
slov ctnosti nadarmo však nebereš,

když umíš snít a nepodlehnout snění,
když hloubat znáš a dovedeš přec žít,
když proti triumfu i ponížení
jak proti svůdcům spolčeným jsi kryt,
když nezoufáš, nechť pravdivá tvá slova
lstí bídáků jsou pošlapána v kal,
když hrotí se tvé stavení a znova
jak dělník v potu lopotíš se dál,

když spočítat znáš hromadu svých zisků
a na jediný hod vše riskovat,
zas po prohře se vracet k východisku
a nezavzdychnout nad hořem svých ztrát,
když přinutit znáš srdce své a čivy,
by s tebou vytrvaly nejvěrněj,
ač tep a pohyb uniká ti živý
a jen tvá vůle káže „Vytrvej!“,

když něhu sneseš přílišnou i tvrdost,
když svůj jsi, všem nechť druhem jsi se stal,
když, sbratřen s davem, uchováš si hrdost
a nezpyšníš, byť mluvil s tebou král,
když řekneš: „Svémi vteřinami všemi
mně, čase, jak bych závodník byl, služ!“,
pak pán, pak vítěz na širé jsi zemi –
a co je víc: pak, synu můj, jsi muž!

Tímto vztahem se téma samozřejmě nevyčerpává, možná ještě složitější vztah je otec k dceři. A otec nese zásadní odpovědnost za socializaci svých potomků. Výchova ze strany matek je většinou bezproblémová, maminky mají pro děti vlohy od přírody; muž se to musí učit a přemýšlet o tom do hloubky.

Klíčové předměty

Škola je tedy především civilizačním, celkově kulturním fenoménem. Setkáváním s učitelem, s chytrými žáky, s ředitelem se rozkoukáváme ve světě – nicméně musíme připustit, že některé předměty jsou důležitější než jiné. Za klíčové považujeme matematiku a cizí jazyky. Ano, matematika je složitá, vede ovšem ke strukturovanému myšlení a soustředěnému úsilí. V zeměpisu můžu jednu zemi vynechat, a nic se nestane. Pokud v matematické úloze nepochopím, neudělám jeden krok, je konec, správného řešení nedosáhnu, je to vše, nebo nic. Omezení lidé tvrdí, že se dá vše spočítat nebo najít na počítači („vygúglovat“) a že není třeba se trápit. Ovšem trénink mozku jako přípravu na život pro úkoly, které jsou těžko uchopitelné, počítače nenahradí. Počítače vedou ke zkratkovitému, povrchnímu myšlení. Ten, kdo převážně komunikuje přes počítač, ztrácí sociální kontakt, není schopen postihnout realitu, neumí řešit složité problémy, přestane i pořádně mluvit. Cizí jazyky jsou další náročnou disciplínou.

Alma mater mnoha
Počtů – na parcích
v okolí musíme zapracovat

Plavecká škola je
slvěta

Studiem cizího jazyka zlepšujeme komunikační dovednosti i v mateřštině. Teprve slovní zásoba přes 2000 slov zaručuje komunikaci na nějaké úrovni. Málokdo vydrží; mladé hlavě to jde lépe. Kdo má talent nebo ten, kdo se zakousne, je bohatě odměněn poznáním jiné kultury, myšlení, nových příležitostí. Nejde tedy jen o praktické, hospodářské využití jazykové výbavy, jde o to, že překročíme horizont, vidíme, co se děje za humny, a to se projeví i doma v Čechách. Kdo na to má (v hlavě), měl by studovat nebo pracovat alespoň po nějakou dobu v zahraničí.

Kvalita školy

Ještě než se pokusím pojednat o jednotlivých typech škol, zkusme předestít, v čem se nachází její kvalita. Záleží na stavu učeben, budovy, a hlavně na lidech ve škole v pořadí: učitel, ředitel, ostatní pedagogové, spolužáci, ostatní zaměstnanci, rodiče. Je důležité, v jakých prostorách se děti učí. Nejde o luxus v učební místnosti nebo budovy školy. Prostory školy musí především

děti motivovat k zájmu o vědění, musí se v nich cítit dobře; mnohdy dřevem vytápěná jednotřídka přinese žákovi více než moderní, výpočetní technikou nabitá, klimatizovaná super učebna. Někdy je dobře začít od píky, člověk si některých věcí pak váží. Ředitel školy musí vytvořit příznivé klima, aby učitelé chtěli vyučovat a žáci se chtěli učit. Učitel musí na jedné straně mít autoritu, na druhé straně však i důvěru žáka, ani jedno není zadarmo – možná zpočátku, když je pro žáka cizím člověkem. Pedagogova práce se obecně projeví teprve s odstupem, v určitých chvílích musí být učitel nekompromisní. Mimořádně důležití jsou spolužáci. Děti se ve škole učí, jak vycházet s vrstevníky (což je pravda nejsnazší, nejtěžší je to mezigeneračně). Kluci tvoří party, ve kterých si dělí úkoly, aby dosáhli společných cílů. Holky si nacházejí tu opravdovou a jedinou kamarádku, které mohou všechno říci. A samozřejmě vznikají i složité vztahy mezi chlapci a děvčaty. To vše umožňuje a musí umožňovat škola, musí být dostatek mimo-

výukových aktivit – na ty se žáci navíc těší a nejvíce na ně vzpomínají.

Rodiče by měli všem ve škole důvěřovat. Ano, určitá známka, poznámka může být nespravedlivá, to se stane. I v takové chvíli by rodič měl dítěti zdůraznit, že učitel může chybovat, ale že v tom nebyl zlý úmysl. Níže se budeme zabývat jednotlivými typy škol. Není naší ambicí podrobně pojednat o každé škole v Nové Pace, studie spíše jen shrnuje a poskytuje obecnou informaci, pro základní přehled, co tady v Nové Pace vůbec je. Samozřejmě jsme si vědomi menších nedostatků jak v budovách škol, tak v jejich činnosti. Řekněme si otevřeně, že město se může angažovat především v budovách; pokud jde o „nastavení procesů“, tedy pokud jde o žáky, rodiče a učitele, tak se město musí spoléhat na ředitele, resp. s ním spolupracovat.

Mateřské školy

Mateřská škola je dle našeho názoru klíčovým článkem vzdělávací soustavy, rozhodně

to není místo k odkládání a hlídání dětí. Pro člověka je to vstup do světa, mezi děti i dospělé, do nějaké organizace, kde hledá své místo a poznává i akceptuje pravidla. Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské škole – to je esej, kterou napsal Robert Fulghum. Tato esej visí na chodbách Kongresu Spojených států, na stěnách ve školách i ve vězeňských celách. Najdete ji v nejmodernějších vědeckých laboratořích, v čekárně u lékaře a v továrních závodkách.

Robert Fulghum: *„Všechno, co opravdu potřebuju znát o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské škole. Tohle jsem se tam naučil:*

O všechno se rozdělit.

Hraj fér.

Nikoho nebij.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě.

Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš, řekni, promiň.

Před jídlem si umyj ruce. Splachuj.

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kreslí a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdířmi. Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytni někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě. Nepřestávej žasnout.

Vzpomeň si na semínko v plastikovém kelímku – kořínky míří dolů a rostlinka stoupá vzhůru a nikdo vlastně neví jak a proč, ale my všichni jsme takoví.

Zlaté rybičky, křečci a bílé myšky, a dokonce i to semínko v kelímku – všichni umřou. My také.“

Kapacita školek v Nové Pace pravidelně postačuje k přijetí dětí, které do konce nástupního roku dosáhnou 3 let, což je ostatně nutné i z hlediska pedagogického procesu. Menší děti ještě vyžadují jiný druh péče. V Nové Pace jsou nyní 3 mateřské školy, tedy 2 městské a jedna církevní. Mateřská škola na sídlišti je označována jako 1. MŠ. Ředitelkou školky je od 1. ledna 2016 paní Michaela Pospíšilová, DiS. Školka má okolo 120 dětí v 5 třídách, jedna z tříd je v budově základní školy hned vedle. Velké změny nastaly v zahradě této mateřské školy, novinkou je i sousedství bazénu – školka v něm má vyhrazené hodiny. Stát vynakládá na mzdy 10 učitelek a 5 nepedagogických pracovníků (včetně kuchařek) celkem 5,6 mil. Kč ročně.

Jídelna gymnázia a pedagogické školy, zvenčí žádná změna, uvnitř kompletně nová kuchyně

Provozní dotace od města na energie a údržbu je pak ještě milión korun. Mateřská škola ve městě, nad poštou, je řízena paní Alenou Špičlovou, a to od 1. ledna 2013. Školka má 6 tříd, z toho jednu jako detašované pracoviště v základní škole v Komenského ulici. Počet žáků je okolo 140. Na 12 učitelek, 1 pedagogického asistenta a 8 nepedagogických pracovníků je státní dotace ve výši 6,9 mil. Kč. Provozní dotace od města je větší než u školky na sídlišti, v roce 2018 je to 1,15 mil. Kč. Nejmenší mateřskou školou je Brána, tu zřídil Sbor Jednoty bratrské v Nové Pace. Ředitelkou je Mgr. Dana Kašparová. Tato škola má poněkud jiný pohled na svět, pro každé dítě by bylo jistě přínosné, kdyby mohlo být v tamním družném kolektivu alespoň po nějakou dobu, učit to toleranci.

Z mateřské školy na základní

Pro každého žáka je vždy obtížný přechod mezi články školské soustavy, vůbec nejtěžší je nástup do první třídy základní školy (obtížnější je snad jen nástup do školy v jazykově novém prostředí – v cizině).

Při přechodu na základní školu jsme léta dětem pomáhali tzv. přípravnými třídami a také specializovanou třídou MŠ Husitská přímo v základní škole, ta se označovala jako Motýlci. Přípravné třídy byly v obou základních školách. V celém kraji byly 4, z toho 2 v Nové Pace. Léta jsme je složitě obhajovali, jsou totiž dle zákona určeny jen „sociálně znevýhodněným“ dětem, což je značně diskriminační. Dobrá komunikace s krajem umožnila jejich dlouhý život, nakonec však zasáhla školní inspekce a třídy zakázala. Nicméně nám inspektoři poradili, ať ve stejném formátu uděláme třídu mateřské školy. Není to ono, nic jiného nám ovšem nyní nezbývá, takže v obou budovách základních škol jsou detašovaná pracoviště mateřských škol. Děti si tak plynule zvyknou na pohyb ve škole, režim, kázeň a větší pozornost.

Pro děti ze školek i ze základek je otevřen Dům dětí a mládeže Stonožka, ten se stal spolehlivou základnou pro volnočasovou aktivitu dětí. Ředitelkou je Bc. Ivana Nováková, pracuje tam 6 zaměstnanců, většina kroužků je vedena externisty (státní dotace na mzdy je pro rok 2018 2,1 mil. Kč). Do více než 50 kroužků chodí bezmála 500 „frekventantů“.

Pro všechny děti je v Nové Pace k dispozici také základní umělecká škola, ta má sídlo ve staré radnici na Masarykově náměstí. Ředitelkou této školy je od roku 2012 Mgr. Magda Uhlířová. Pracuje zde na různých dlouhých úvazky celkem 20 pedagogických pracovníků a 2 pracovníci nepedagogičtí (státní dotace na mzdy je pro rok 2018 8,5 mil. Kč). Dominuje obor hudební (265 žáků), nicméně jsou tam i další obory: literárně-dramatický (10 žáků) a výtvarný (91 žáků).

Základní školy

Naše základní školství je do značné míry stále ještě obrazem školství starého Rakousko-Uherska. Není určitě vhodné tuto staletou tradici bořit, na druhou stranu je vhodné se zamyslet nad smyslem a cílem základního školství. Před sto lety bylo cílem státu vychovat mladé lidi k poslušnosti, kázi, disciplíně, naučit je číst a psát. V té době byly státní instituce i soukromé společnosti, tedy továrny, statky, banky, zpravidla vždy postaveny na pravidlech známých z armády, tedy konkrétní příkazy a úkoly a monotónní opakování stejných postupů. Kariérní postup byl dán na základě odsloužených let. Těmto potřebám odpovídalo i zaměření základních škol.

Dnes však žijeme v jiném světě, a proto by i základní školství mělo na tyto změny více reagovat. Pořádek a disciplína musí být, o tom není pochyb. Rákosky se však již používat nemohou. Nezbyvá než se vydat těžší cestou, cestou pozitivní motivace, vlastního příkladu učitele, většího zapojení žáků do výuky. Tyto postupy však musí mít svá jasná pravidla hry, ne nepodobná těm, která jsou uvedena v části o mateřských školách – viz citace z knihy R. Fulghuma. Velmi podstatnou roli hrají rodiče. Bez jejich aktivního přístupu se nic výrazně nezmění. Rodiče ovlivňují nejen své děti, ale nepřímo i ředitele a učitele. A to i tím, že nepřijdou na rodičovskou schůzku nebo si stěžují na přílišnou přísnost učitelů, kteří se pak bojí zakročit proti zlobivým žákům. Školy se navíc samy od sebe jen tak lehce nezmění, stát je v této otázce více než pasivní, jsou to tedy pouze a jen rodiče, kteří mohou svým přístupem „dotlačit“ jednotlivé učitele a třídy a později snad i celé školy tam, kde je dnes vyspělý svět již řadu let.

Základní školy, jak jsou

Základní školy poskytují vzdělání ve dvou stupních, první je 1. až 5. třída, druhý pak 6. až 9. třída. Na prvním stupni mají žáci většinou jednoho učitele, na druhém vyučuje každý předmět specialista. V průběhu školní docházky se tak stále zvyšují požadavky na žáky, a podle našich poznatků se i zpřísňuje hodnocení, v první třídě má jedničku kdekdo, v deváté jen nejlepší žáci. A požadavky na obou městských základkách jsou tak značné, že samo absolutorium není zadarmo. V Nové Pace jsou nyní 3 základní školy, víceleté gymnázium také poskytuje základní vzdělání, a to v prvních 4 ročnících.

Základní škola v Komenského ulici je neoficiálně označována jako 1. ZŠ. Tuto největší městskou školu vede Mgr. Milan Schlögl, ředitelský doyen – ve službě je od roku 2000. Škola obvykle otevírá dvě paralelní třídy pro ročník, má nyní 16 tříd při cca 380 žácích. Na tuto školu dává město největší provozní příspěvek – 2,9 mil. Kč (pro rok 2018). Stát platí 34 učitelů a učitelek a 5 nepedagogických pracovníků (kuchařky v to nepočítaje), ročně činí státní dotace 20,1 mil. Kč. Na sídlišti je ředitelem základní školy Mgr. Zdeněk Burkert, a to od roku 2012. Škola je to počtem žáků menší, má teď zhruba 320 žáků a na paralelní třídy to často nevydá; v školním roce 2017/2018 tam bylo 14 tříd. Tato menší škola není z hlediska provozního pro město o mnoho lacinější než její sestra z města, město poskytuje 2,7 mil. Kč ročně; mj. panely totiž nejsou takový izolant jako tlusté cihlové zdi v dolní škole, a tak se víc protopí. I když nová okna v celé budově na sídlišti úspory přinášejí. Ve škole je 24 učitelů a 6 nepedagogických pracovníků (školní jídelna je ale samostatná), stát platí jejich mzdy částkou 15,7 mil. Kč ročně.

Nejmenší je církevní základka, tedy Základní škola Brána, ta je řízena Mgr. Danou Kašparovou. V roce 2017 byla otevřena nová školní budova vedle bývalé hmnčírny nad Lidlem. Je to škola rodinného typu zaměřená na estetické cítění a s důrazem na výchovné aspekty.

Rodičům se nabízí alternativa k současnému standardnímu pojetí evropského školství zaměřeného spíše na výkon. Je dobře, že tady takovou školu máme, a zaslouží si od města podporu.

Střední školy

Střední školy v Nové Pace, a v celém kraji, zřizuje, spravuje a financuje kraj, tedy vyjma soukromých a církevních škol. V Nové Pace jsou teď 3 střední školy. Všechny tedy zřizované a financované krajem. V rámci tzv. optimalizace bylo několik krajských škol sloučeno, např.

učiliště v Lázních Bělohradě bylo (nesprávně) sloučeno se střední školou v Hořicích. Resp. řada oborů byla zrušena, tedy na některých školách, s tím, že na zbývajících školách bude zajištěna větší koncentrace žáků, což je samozřejmě efektivnější. Je lepší učit v jedné třídě 20 žáků než ve dvou školách dvě třídy po 10 studentech. Pacských škol se optimalizace nedotkla. Vlastně dotkla, vrchlabské učili-

ště bylo připojeno k Integrované střední škole v Kumburské ulici, vznikla tak Střední škola strojírenská a elektrotechnická. A to, že se řada škol a tříd utlumila, znamená, že přeživší školy budou posíleny.

Nejvíce Pačáků navštěvuje střední školu s názvem Gymnázium a Střední odborná škola pedagogická, kde je ředitelem Mgr. Pavel Matějovský. Škola poskytuje nejvyšší všeobecné vzdělání v Nové Pace. Zejména osmileté gymnázium je náročné, ale vysoce produktivní – malá a vybraná třída o 20 až 25 hlavách dosahuje

Střední škola gastronomie a služeb nabízí vzdělávání zakončené jak maturitní zkouškou (obor Hotelnictví), tak výučním listem (Kuchař-číšník, Cukrář, Pekař, Krejčí – modelování oděvů a Truhlář). Má sídlo v budově vedle České spořitelny na náměstí.

Multifunkčně vybavená škola, která v poslední době prošla rozsáhlou rekonstrukcí – má nové zateplení budovy školy, střechu a vzduchotechniku. Škola disponuje plně vybavenými moderními dílnami pro odborný výcvik všech oborů a bohatou sítí smluvních pracovišť pro obory Kuchař-číšník a Hotelnictví. V hlavní budově

školy na náměstí probíhá teoretická výuka všech oborů a odborný výcvik oboru Krejčí a částečně oboru Kuchař-číšník, v současné době se dokončuje rozsáhlá rekonstrukce cvičné kuchyně. Pro obory Cukrář a Pekař je odborný výcvik realizován v budově za letním stadionem v bývalé „Střelnici“. Truhláři mají možnost volby místa odborného výcviku na pracovištích ve Vrchlabí nebo v Lázních Bělohrad. Všechna pracoviště disponují moderně vybavenými stroji, např. CNC stroje u truhlářů!

Škola se chlubí celou řadou cenných úspěchů na domácích i světových soutěžích. Žáci se pravidelně umísťují na předních místech v řadě odborných soutěží nejen gastronomických. Motto školy: „Život je zábava, když něco umím.“

Od 1. července 2018 byla sloučena ISS Nová Paka se školou ve Vrchlabí a je přejmenována na Střední školu strojírenskou a elektrotechnickou, přičemž ředitelství je u nás v Nové Pace. Střední škola strojírenská a elektrotechnická (dřívější ISS) je řízena Mgr. Zbyňkem Hruškou, je tam ředitelem od roku 2006. V hlavní, modernizované budově nad gymnáziem jsou učebny, odborné učebny, laboratoře a školní jídelna. V rekonstruovaném objektu v Kumburské ulici, na konci Nové Paky směrem na Brdo, je zajišťována praktická výuka. Novorenesanční budovu čp. 325 na Masarykově náměstí škola už nevyužívá, byla majetkem Královéhradeckého kraje a nyní je již ve vlastnictví města. Aktuálně tam funguje Nizkoprahový klub Relax, který zahájil svoji činnost 21. března 2016.

Ve škole v Nové Pace studují elektrikáři (36 žáků), elektrikáři na silnoproud (45), nástrojaři (33), mechanici elektrotechniky (83), obráběči kovů (2), provozní technici (14) a provozní elektrotechnici (9), tj. 222 žáků. Ve Vrchlabí studují mechanici strojů a zařízení (51), strojní zámečníci (23), karosáři (12), kuchaři-číšníci (26) a prodavači (9), tj. 121 žáků. Celkem za obě

střediska to je 343 žáků a na ně připadá 27 učitelů, 13 učitelů odborného výcviku a 12 nepedagogických pracovníků.

Školství je, jak vidět, něco, s čím se Paka může chlubit. A chceme, aby tomu bylo i nadále, pro naše děti, ale i pro děti přespolní – každý, kdo u nás studoval, bude o Nové Pace něco vědět a šířit její jméno. Ve školství pracuje i hodně packých kantorů a dalšího personálu.

Budovu ISS vedle
kostela jsme sice získali
zadarmo, ale investice
budou v miliónech – jsou
na to všichni dotace

značných pokroků, jak v matematice, tak v cizích jazycích. Rodiče vědí, že toto studium je skvělou základnou pro univerzitu.

Mimoto je tam obor gymnázia čtyřletého a pedagogická škola, ta je vyhlášena sborovým zpěvem a obecně uměleckým zaměřením. Celkem tam chodí cca 400 studentů, učitelů včetně vychovatelů v domově mládeže je 36 a ostatních pracovníků 18.